

STEČAJNI UPRAVITELJ

Ante Gabelica

Domovinskog rata 52, 21000 Split Tel/Fax: 021/311 258 Mob: 098/914 3187 E-mail: antegabelica1@gmail.com

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6

21 000 SPLIT

za

VISOKI TRGOVAČKI SUD

REPUBLIKE HRVATSKE

Split, dne 19.10.2023.

St-168/2014

STEČAJNI DUŽNIK: ADRIATIC d.d. u stečaju, Obala Kneza Branimira 8,
21 000 Split, OIB: 31076464103

PREDMET: Odgovor na žalbu izjavljenu od Zorana Miletića dana 12.10.2023.godine na rješenje
Trgovačkog suda u Splitu St 168/2014 od 29.09.2023.godine.

U predmetu Naslovnog suda
pod posl.br. St-168/2014.

Prilozi.

U predmetnoj pravnoj stvari raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić je dana 12.10.2023.godine izjavio žalbu na rješenje prvostupanjskog suda od dana 29.09.2023.godine, na navode koje žalbe se očitujem kako slijedi:

1. Smisao tumačenja odredbi Stečajnog zakona kao i odredbi Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima ne bi trebao biti u pukom navođenju obavljenih radnji pojedinog stečajnog upravitelja (kao što se to sugerira u izjavljenoj žalbi Zorana Miletića na rješenje prvostupanjskog suda od dana 12.10.2023.godine), već u njihovom utjecaju na ono što je i sami cilj stečajnog postupka definiran odredbom čl. 2. Stečajnog zakona (SZ/96), a koji predstavlja namirenje vjerovnika stečajnog dužnika unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. U tom pravcu je potrebno cijiniti ocjenu kvalitete rada pojedinog (u ovom postupku napose ranijeg) stečajnog upravitelja (o čemu svjedoči i bojna sudska praksa dostavljena uz moju žalbu izjavljenu na predmetno rješenje od 29.09.2023.godine) te utjecaj njegovih radnji na ciljeve samog stečajnog postupka. Tako je potrebno cijiniti njegovo postupanje u odnosu na slijedeće okolnosti:

2. U odnosu na dio žalbenih navoda koje se odnose na „pokretanje postupaka radi pobijanja pravnih radnji koje su dovele do opterećivanja imovine stečajnog dužnika“, za navesti jest slijedeće:

Pri pokretanju spomenutih tužbi od strane ranijeg upravitelja u ime dužnika, postupljeno je protivno odredbama Stečajnog zakona, što proizlazi iz slijedećeg:

-isti stečajni upravitelj je bez suglasnosti skupštine i bez pravomoćne odluke stečajnog suca u ime stečajnog dužnika pokrenuo parnice za pobijanje upisanih založnih prava.

-tom prilikom je, i to dana 02.05.2017.godine, te postupajući protivno izričitoj skupštinskoj odluci od 20.04.2017.g.,(stranica 12. zapisnika sa spomenute skupštine vjerovnika) u ime stečajnog dužnika dao punomoć za sastavljanje i podnošenje takvih tužbi odvjetničkom društvu "bez da je ugovor o zastupanju odnosno način naplate odvjetničkih troškova u takvim parnicama podnio skupštini na odobrenje", što je bio dužan napraviti temeljem izričite skupštinske odluke.

DOKAZ: Uvid u str. 12. zapisnika sa sjednice skupštine vjerovnika od dana 20.04.2017.godine, koja je dostavljena uz podnesak ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od 10.03.2020.godine, te koja prileži spisu.

Tom prigodom je punomoć dao istom onom odvjetničkom društvu koje je sastavilo izvjesna pravna mišljenja o opravdanosti podnošenja takvih tužbi, a za koja su kasnije dostavljeni dokazi (odluke VSRH-e, VTSRH-e i dr.), iz kojih je razvidno da je su ta mišljenja bila potpuno neosnovana u odnosu na pokretanje tužbe protiv društva Adria Resorts d.o.o. (a jedino su se tražbine tog društva osigurane različitim pravima koja bi na opisani način pobijao Zoran Miletić, i to samo djelomično, stvarno i namirile u predmetnom stečajnom postupku).

DOKAZ: Uvid u punomoć od 02.05.2017.godine koju je protivno skupštinskim odlukama potpisao raniji stečajni upravitelj, Uvid u podnesak društva Adria Resorts d.o.o., u prilogu kojeg su dostavljeni spomenuti dokazi o pravnoj neosnovanosti takve tužbe, koja je dostavljena uz podnesak ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od 10.03.2020.godine, te koja prileži spisu.

Svojom odlukom Visoki Trgovački sud Republike Hrvatske broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, je ukinuo i to bez potrebe vraćanja na ponovni postupak rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-168/2014 od 2. svibnja 2017. godine doneseno po ranijem uređujućem sucu, i koja odluka VTSRH-e je zapravo predstavljala pravni temelj za povlačenje tako podnesenih tužbi.

DOKAZ: Uvid u rješenje VTSRH-e broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine, koje se dostavlja u prilogu, a koje također i prileži spisu.

Dakle, tom prilikom je, uzimajući u obzir navedeno, raniji upravitelj nedvojbeno postupao protivno odredbama Stečajnog zakona..

Uzimajući u obzir kriterije zbog kojih je isti upravitelj kasnije razriješen u drugom predmetu koji se pri istim sudom vodi pod posl.br. St-397/2013, a koji kriteriji za razrješenje ranijeg upravitelja odlukom suda su jasno naznačeni i potvrđeni i u odluci VTSRH-e poslovni broj Pž-345/2022-2 od 31. siječnja 2022. godine, za zaključiti jest da je isti mogao (a po mišljenju ovdje iskazanog stečajnog upravitelja), isti je i trebao tada biti razriješen i to odlukom suda, kako sam to detaljnije obrazložio i u svojoj žalbi na rješenje od 29.09.2023.godine.

Zbog čega raniji upravitelj, uzimajući u obzir sva navedena postupanja koja su protivna odredbama Stečajnog zakona, tada nije i razriješen i to odlukom tadašnjeg suda, i to barem neposredno nakon donošenja spomenute odluke VTSRH-e broj Pž-3456/2017-2 od 7. lipnja 2017. godine (već se je moguće čekalo da to napravi skupština), ja to uistinu ne znam, ali je logično da tada ne bi imao pravo na bilo kakvu nagradu.

Stoga se u opisanoj situaciji, kao jedina mogućnost sankcioniranja ovakvog ponašanja opisanog pod točkom 2. ovog podneska ukazuje uskraćivanje nagrade ranijem upravitelju, i to kao posljedice ocjene kvalitete njegovog rada i u odnosu na opisano ponašanje, upravo na način kako sam to pobliže obrazložio i u svojoj žalbi na rješenje od 29.09.2023.godine. Zbog čega je to u pobijanom rješenju izostalo, ne znam.

3. U odnosu na dio žalbenih navoda ranijeg upravitelja, u kojima isti spominje kako je navodno „slao redovita izvješća o tanju stečajne mase, itd....“, te navodno „vodio brigu o ujednačenom namirenju vjerovnika...“ za navesti je slijedeće:

Kako sam to navedeno i u dosadašnjem tijeku postupka, raniji upravitelj kao zakonski zastupnik društva Adriatic d.d. u stečaju, nikad nije niti obračunao a niti platio pripadajući poreze i doprinosi u korist državnog proračuna RH-e i drugih tijela (mirovinski i zdravstveni fondovi) po ugovorima koje je u ime stečajnog dužnika zaključivao sa trećim osobama, a što je bila zakonska dužnost društva Adriatic d.d. u stečaju kao isplatitelja tih iznosa. Čak štoviše, isti nikad nije niti Poreznoj upravi dostavio JOPPD

obrasce povodom izvršenih isplata trećim osobama, niti je zbog navedenog Porezna uprava imala bilo kakva saznanja o zaključenim Ugovorima o djelu temeljem kojih je nastala obveza na plaćanje pripadajućih poreza i doprinosa. Sve navedeno proizlazi iz rezultata dokaznog postupka, kao i iz Poreznog rješenja donesenog od strane Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Klasa: UP/i-423-05/2021-01/1, Urbroj: 513-07-17-21-2 od dana 30.11.2021. godine, kojim su poreznom obvezniku Adriatic d.d. u stečaju za 2015. i 2016. godinu utvrđeni manje obračunati porezi i doprinosi za mirovinsko osiguranje, zdravstveno osiguranje i kao i manje obračuna ti porez na dohodak u ukupnom iznosu od 45.524,83 kuna.

DOKAZ: Uvid u citirano Porezno rješenje od 30.11.2021. godine, Uvid u nalaz i mišljenje mr. se. Ivica Babana, vještaka financijsko-knjigovodstvene struke koje je dostavljeno u prilogu žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021. godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022. godine, Uvid u točku 1.1. i 1.2. žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021. godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022. godine; Uvid u podneske ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od 11.03.2020. godine, 27.09.2021. godine i priloge uz iste podneske, a koja dokumentacija prileži spisu.

Ne samo to, već je raniji upravitelj u svojim tu okolnost zatajio (krio) u svojim izvješćima od tijela stečajnog postupka, i na taj način i u tom dijelu „de facto“ dostavljao neistinita (lažna) financijska izvješća, niti je RH kao vjerovnik stečajne mase znala da je radnjama ranijeg upravitelja i njegovog knjigovodstva oštećena za neuplaćeni joj iznos poreza i doprinosa kasnije utvrđen spomenutim Poreznim rješenjem. Također, prethodno uređujući stečajni sudac, kao uostalom niti skupština vjerovnika, tada (dakle tijekom 2015. godine), a niti kasnije, sve do mog podneska od 27.09.2021. g., nisu imali saznanja da raniji stečajni upravitelj, nije u ime stečajnog dužnika platio spomenuta davanja Republici Hrvatskoj.

Ovakvo ponašanje je bilo opasno za interese stečajnog dužnika i sa aspekta odredbi Kaznenog zakona, konkretno odredbe čl. 256. Utaja poreza ili carine, te obzirom na sadržaj odredbe čl. 3. i dr. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, a pri tome imajući u vidu da Poreznoj upravi upravo od strane društva Adriatic d.d. u stečaju čiji je stečajni upravitelj tada bio g. Miletić, nisu dostavljeni potrebni JPPD obrasci a niti postoje dokazi da bi od strane društva Adriatic d.d. u stečaju bilo obračunati i plaćeni doprinosi po prethodno navedenim ugovorima o djelu.

Međutim, sve navedeno je kasnije ispravljeno spomenutim Poreznim rješenjem od 30.11.2021. godine.

Ovdje se opetovano ukazuje i na praksu VTSRH-e u svojoj odluci Pž-4491/08 od dana 23.12.2008. godine, kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. XX St-395/01 od 21.05.2008. g., između ostalog navodi slijedeće: “ sud je zaključio kako su navedene razlike između podataka iz mjesečnih izvješća stečajnog upravitelja sa neslaganjima s podacima iz bruto bilance, nedopustive i kako se to ne može tumačiti kao slučajna greška, već kao svjesno iznošenje neistinitih podataka o ostvarenim troškovima. Uz navedeno, stečajni upravitelj je prostore dužnika dao u zakup i ti su ugovori štetni za stečajnu masu, jer ne definiraju poslovni prostor, a niti su fakture ispostavljene u skladu s tim ugovorima“

DOKAZ: Uvid u citiranu odluku VTSRH-e, br. Pž-4491/08, koje je dostavljeno u prilogu žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021. godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022. godine, i koja prileži spisu.

Dakle, i ova okolnost je, kao i ona naznačena pod točkom 1. ovog odgovora na žalbu, bila dovoljna da se isti razriješi svoje dužnosti i to odlukom suda, kako sam to detaljnije obrazložio i u svojoj žalbi na rješenje od 29.09.2023. godine. No prvostupanjski sud to tada nije znao, a u trenutku saznanja 2021. godine, isti upravitelj je već bio razriješen, i to voljom skupštine vjerovnika (još od 2017. godine).

Stoga se u opisanoj situaciji, kao jedina mogućnost sankcioniranja ovakvog ponašanja opisanog pod točkom 3. ovog podneska ukazuje uskraćivanje nagrade ranijem upravitelju, i to kao posljedice ocjene kvalitete njegovog rada i u odnosu na opisano ponašanje, upravo na način kako sam to pobliže obrazložio i u svojoj žalbi na rješenje od 29.09.2023.godine. Zbog čega je to u pobijanom rješenju izostalo, ne znam.

4. U odnosu na dio žalbenih navoda kojima se kao njegov navodno pozitivan doprinos apostrofira „naručivanje knjigovodstveno-financijskog i građevinskog vještačenja“, te „angažiranje odvjetnika radi davanja pravnih mišljenja...“, za istaknuti jest slijedeće:

Raniji stečajni upravitelj prilikom angažiranja istih vještaka odnosno odvjetnika nije uopće vodio računa o predvidljivim obvezama stečajne mase kod angažiranja istih, a što se nedvojbeno može zaključiti iz obrazloženja rješenja o namirenju donesenog od strane prvostupanjskog suda dana 29.09.2020.godine, a kako je to detaljno obrazloženo i pod točkom 2.7. žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine.

Nastavno na navedeno, za istaknuti jest da je sukladno članku 157. SZ-a, a koji sadržajno odgovara članku 87.a ranijeg Stečajnog zakona, stečajni upravitelj tijekom cijeloga postupka dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Opisanim postupanjem raniji stečajni upravitelj evidentno nije vodio računa o toj svojoj obvezi, a u pobijanom rješenju od 29.09.2023.godine je izostala bilo kakva ocjene kvalitete rada ranijeg stečajnog upravitelja i u tom dijelu.

DOKAZ: Uvid u pravomoćno rješenje o namirenju u predmetu St-168/2014 od 29.09.2020.g., koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči TS u Splitu. Uvid u točku 2.7. žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine, koja prileži spisu.

5. U odnosu na dio žalbenih navoda u kojima se kao njegov navodno pozitivan doprinos apostrofira i „vođenje računa o interesima stečajne mase“, te navodnu „brigu o troškovima pažnjom dobrog gospodarstvenika“ za navesti jest slijedeće:

Pravomoćnim rješenjem o namirenju Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-168/2014-755 od 29. rujna 2020.godine, a koje je potvrđeno rješenjem Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. 12 Pž-4777/2020-2 doneseno dana 03.12.2020.godine, je utvrđeno da obveze stečajne mase nastale za vrijeme dok je stečajni upravitelj bio Zoran Miletić ili koje su posljedica njegovog rukovođenja postupkom (a radi se o iznosu od cca. 2.800.000,00 kuna) ne predstavljaju „neizravne“ troškove unovčenja, te da „svi vjerovnici stečajne mase, koji će eventualno ostati nenamireni, mogu protiv stečajnog upravitelja poduzeti odgovarajuće pravne radnje, naravno uz dokazivanje da su ispunjene sve potrebne pretpostavke za naknađivanje štete“, kako je to naznačeno na str. 20. istog rješenja. Prednje navedeno, a što je uistinu rijedak slučaj u praksi uopće, nedvojbeno ukazuje da raniji stečajni upravitelj, u najmanju ruku nije vodio računa o predviljivim obvezama stečajne mase što je bio dužan činiti sukladno izričitoj zakonskoj odredbi normiranom čl. 157. SZ-a

DOKAZ: Uvid u rješenje o namirenju u predmetu St-168/2014 od 29.09.2020.g., koje je dostavljeno u prilogu žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine, i koje je i javno objavljeno na e-oglasnoj ploči TS u Splitu.

Sve parnice koje je u ime stečajnog dužnika raniji upravitelj pokrenuo su izgubljene, odnosno niti u jednoj nije uspio, kako sam to naveo u svojim podnescima od 10.03.2020.godine i dr., čime je stečajna masa opterećena milijunskim troškovima (u kunama), kako je to vidljivo i iz obrazloženja rješenja o namirenju.

6. Neosnovan je navod da bi raniji upravitelj bio smijenjen jer je navodno „principijelnim postupanjem izazvao nezadovoljstvo većinskih vjerovnika i dr.“, te u kojima se kao njegov navodno pozitivan doprinos apostrofira i „organiziranje čuvanja imovine dužnika“, te u odnosu na sve ostale navode iz žalbe, za navesti jest sljedeće:

Na predmetnoj skupštini vjerovnika od dana 10.11.2017.godine, a na kojoj se raniji stečajni upravitelj Zoran Miletić, iako uredno pozvan, nije niti pojavio, je punomoćnica vjerovnika Adria Resorts d.o.o. Rovinj navela, kako je to uostalom i naznačeno na str. 6. predmetnog zapisnika, kako je „imenovanje novog stečajnog upravitelja posljedica nezadovoljstva radom ranijeg stečajnog upravitelja Zorana Miletića, a o čemu su se isti vjerovnici više navrata očitovali pisanim podnescima kao i na održanim skupština a pa tako i na zadnjoj skupštini održanoj u travnu iste godine na kojoj između ostalog nije prihvaćeno izvješće stečajnog upravitelja“.

DOKAZ: Uvid u str. 6. Zapisnika sa sjednice skupštine vjerovnika održane dana 10.11.2017.godine; Uvid u cjelokupni zapisnik sa predmetne skupštine vjerovnika održane dana 10.11.2017.godine, koji prileži spisu.

Nezadovoljstvo radom ranijeg stečajnog upravitelja kao i brojni propusti u njegovom postupanju vezani i uz čuvanje imovine stečajnog dužnika uz isključenje električne energije, neosiguravanje objekta, uz upravljanje prihodima i rashodima, pobijanje pravnih radnji, ostale dužnosti stečajnog upravitelja su artikulirani također i u podnescima stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. (sada Adris Grupa d.d.) predanom na predmetni stečajni spis dana 23.11.2016.g., 20.12.2016.g., i dana 18.04.2017.godine, u kojima se ukazuje na brojne nepravilnosti u postupanju kao i na nezadovoljstvo radom ranijeg stečajnog upravitelja.

DOKAZ: Uvid u citirane podneske stečajnog i razlučnog vjerovnika Adria Resorts d.o.o. od dana 23.11.2016.g. 20.12.2016.g., i 18.04.2017.godine, koji su dostavljeni i prilogu žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine, a oni od 20.12.2016.g. i 18.04.2017.g., se dostavljaju i u prilogu ove žalbe.

U odnosu na pokrenutu tužbu radi pobijanja upisane hipoteke društva Adria Resorts d.o.o., osim činjenice da je predmetna tužba pokrenuta protivno odredbama Stečajnog zakona kako je to naznačeno pod točkom 1. ovog podneska, postoje dokazi (rješidbe Vrhovnog suda RH-e u predmetu Revt-45/2012 (presuda i rješenje od 12.02.2013.godine), rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e u predmetu Pž 2810/2015 (presuda i rješenje od 26.04.2017.godine), rješidbu Vrhovnog suda RH-e broj Revt-65/07-2 (presuda i rješenje od 03.10.2007.godine), rješidbu Visokog Trgovačkog suda RH-e br. Pž-4280/02 od 21.06.2005.godine, rješidbu Visokog trgovačkog suda RH-e broj Pž-4611/06 od dana 14.04.2009.godine) iz kojih proizlazi i činjenična (sadržajna) neosnovanost takve tužbe.

DOKAZ: Uvid u podnesak društva Adria Resorts d.o.o., od 12.02.2019.godine u prilogu kojeg su dostavljeni spomenuti dokazi (spomenute sudske odluke) koje govore o pravnoj neosnovanosti takve tužbe koje je dostavljeno u prilogu žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine; Uvid u točku 1.1. i 1.2. žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine; Uvid u točku 2.4 žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja od dana 22.12.2021.godine izjavljene protiv rješenja suda od 14.12.2022.godine, a koja dokumentacija prileži spisu.

7. Suprotno navodima iz predmetne žalbe, za istaknuti jest da nije bitan kvantitet (broj) radnji kako se to nevjesho pokušava sugerirati u predmetnoj žabi ranijeg upravitelja, već je prvenstveno bitan utjecaj tih radnji na tijek postupka uvažavajući ciljeve stečajnog postupka. Svi ostali navodi se svode na neosnovana teoretiziranja oko utvrđenja iz drugostupajnske odluke VTSRH-e Pž-407/2022-2 od 23. ožujka 2022.godine, što je bespredmetno, a što proizlazi i iz odluke VSRH-e broj: Revd 2458/2022-10 od 28.02.2023.godine, koja je dana 09.08.2023.godine i objavljena na e-oglasnoj ploči TS u Splitu.

Nezakonitim podnošenje tužbi radi pobijanja upisanih založnih prava raniji upravitelj je pogrešno usmjerio stečajni postupak, radi čega je posve nepotrebno izgubljeno nekoliko godina prije nego se je predmetni hotel unovčio, a što je osnovni smisao ovog postupka. Znatan dio mojih kao i radnji ostalih tijela stečajnog postupka (suda i skupštine) je bio usmjeren upravo na otklanjanje nepravilnosti u postupanju ranijeg upravitelja, o čemu svjedoče navodi iz ovog podneska, žalbe na rješenje od 29.09.2023.godine kao i ranijih žalbi (moje i one izjavljene od strane RH-e) na rješenje od 14.12.2021.godine. U tom smislu je posve suvišno brojati što je sve bilo potrebno napraviti od trenutka mog imenovanja pa nadalje kad je sve to naznačeno i na e-oglasnoj ploči. O rezultatima postupanja ranijeg upravitelja i iz istoga proizašlim nenamirenim obvezama stečajne mase, uostalom najzornije svjedoči obrazloženje pravomoćnog rješenja o namirenju, kako je to naznačeno pod točkom 5. ovog podneska.

8. Razumljivo je da niti prvostupanjskom a niti višem sudu, nije jednostavno donositi rješenja o nagradi u ovakvim predmetima, gdje je došlo do promjene upravitelja.

Međutim, uvidom u sadržaj žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja na rješenje Naslovnog suda od 29.09.2023.godine i priloge istoj, napose uvidom u rješenje VTSRH-e poslovni broj: 52 Pž-345/2022-2 od 31.01.2022.godine kojim je potvrđeno razrješenje ranijeg upravitelja i u predmetu TS Split St-397/2013 od 04.01.2022.godine zbog neurednog obavljanja dužnosti, za zaključiti jest da sve opisane nepravilnosti i nezaklonosti u postupanju ranijeg upravitelja u ovom predmetu nisu plod slučajnosti, već se obzirom na brojne sličnosti sa navedenim predmetom može zaključiti kako se radi o određenom obrascu u postupanju ranijeg upravitelja u predmetnim postupcima, koje je zbog svega navedenog protivno odredbama Stečajnog zakona, i zbog čega bi isti i u ovom predmetu trebao biti sankcioniran.

U onom predmetu je razriješen odlukom suda, u ovom nije, pa je u ovom predmetu jedina mogućnost sankcioniranja ovakvog ponašanja ranijeg upravitelja, opisanog i u ovom podnesku, uskraćivanje nagrade ranijem upravitelju i to kao posljedice ocjene kvalitete njegovog rada upravo na način kako sam to pobliže obrazložio i u svojoj žalbi na rješenje od 29.09.2023.godine.

Radi svega navedeno predlaže se predmetnu žalbu izjavljenu od strane Zorana Miletića kao neosnovanu odbiti u cijelosti, te postupiti na način kako je to naznačeno pod točkom 4. žalbe ovdje iskazanog stečajnog upravitelja na rješenje Naslovnog suda od dana 29.09.2023.godine.

9. Napomena: Ovdje iskazani stečajni upravitelj se protivi molbi ranijeg upravitelja da se predmet po žalbi dodijeli vijeću koje nije odlučivalo o njegovoj žalbi protiv ukinutog rješenja TS Split od 14.12.2021.godine, smatrajući ga neosnovanim, jer je upravo to vijeće po logici stvari i najbolje upoznato sa opsežnom dokumentacijom iz ovog predmeta.

Stečajni upravitelj,
Ante Gabelica.